

СТОРІНКА ПАМ'ЯТІ

Олена Боярчук

**Людмила Олександрівна Симоненко
(15. IX. 1936 – 19. IX. 2022)**

19 вересня 2022 року відійшла у вічність відомий український термінолог і термінограф, багаторічна завідувачка сектору, а згодом відділу наукової термінології в Інституті української мови НАН України кандидат філологічних наук, професор Людмила Олександрівна Симоненко.

Людмила Олександрівна народилася 15 вересня 1936 року в с. Мироцьке Києво-Святошинського району Київської області. З 1957 року після закінчення Київського державного педагогічного інституту ім. М. Горького (нині – Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова) вчителювала на Житомирщині. У 1962 році розпочала свій шлях у мовознавчій науці. До 1991 року вона працює в Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні АН УРСР (нині – НАН України), спочатку старшим лаборантом, а потім молодшим науковим співробітником відділу лексикології і лексикографії, керівником групи наукової термінології. У 1991 р. разом з колективом термінологів Л. О. Симоненко перейшла на роботу до новоствореного Інституту української мови, де очолила сектор наукової термінології, у 1993 р. перетворений у відділ наукової термінології. У 2013 році Людмила Олександрівна перейшла працювати до відділу лінгвістики в Українському мовно-інформаційному фонді НАН України, де взяла участь в укладанні тлумачного «Словника української мови» в 20 томах.

З 1969 до 1972 роки Л. О. Симоненко навчалася в аспірантурі Інституту мовознавства ім. О. О. Потебні. Під керівництвом професора Л. С. Паламарчука підготувала кандидатську дисертацію «Мікологічна лексика української мови», яку успішно захистила в 1973 році. Упродовж багатьох років Людмила Олександрівна плідно працювала на посаді секретаря і заступника голови Комітету наукової термінології при Президії НАН України.

Науковий доробок Людмили Олександрівни Симоненко складають понад 200 наукових праць. Вона є співавторкою низки авторитетних словників: і колективних монографій: «Словника української мови» в 11-ти томах – Т. V, VIII, IX, XI, «Російсько-українського словника. Будівництво» (К., 1994), «Словника української біологічної термінології» (К., 2012), «Склад і структура української термінологічної лексики» (К., 1985), «Актуальні проблеми упорядкування наукової термінології» (К., 1987), «Формування української біологічної термінології» (К., 1991), авторкою численних статей з проблем теорії та методології вивчення української термінологічної лексики та укладання різнотипних термінологічних словників.

Людмила Олександрівна була невтомним і вимогливим редактором-лексикографом багатьох українських термінологічних словників, що були створені після здобуття Україною незалежності, а українською мовою – реального статусу мови держави: «Російсько-українського словника наукової термінології. Біологія. Хімія. Медицина» (К., 1996), «Російсько-українського словника для працівників цукрової промисловості» (К., 1996) та ін., а також співукладачем і редактором-лексикографом «Російсько-українського словника зварювальної термінології» (К., 2001), «Словника-довідника термінів судової медицини» (К., 2002). Упродовж багатьох років Л. О. Симоненко виступала автором статей та редактором збірників «Українська термінологія і сучасність» (1996, 1997, 1998, 2001, 2003, 2005). В енциклопедії «Українська мова» її перу належить низка статті з проблем термінології та термінографії. Саме Людмила Олександрівна Симоненко була ініціатором проведення регулярних міжнародних наукових конференцій «Українська термінологія і сучасність», які з 1996 року відбуваються в Інституті української мови НАН України в Києві.

Пам'ять про Людмилу Олександрівну Симоненко – вдумливу й працьовиту дослідницю української термінології, залюблену в українське слово, віддану українській науці і культурі, мудру й доброзичливу колегу й наставницю – живе в її численних вдячних учнів, в усіх, хто знав її і працював з нею, хто вчиться і буде вчитися за її працями мистецтва й ремесла творення термінологічних словників.